

Tidligere franske premierminister de Villepin argumenterer for europæisk forpligtelse til Bælte & Vej

17. nov., 2017 – På sidelinjerne af en international konference for tænketanke i Beijing sagde den tidligere, franske premierminister, Dominique de Villepin, til Sputnik: »Den Europæiske Union bør øge sin deltagelse i initiativet, 'Ét Bælte, én Vej' (OBOR). Det kan opnås gennem den Europæiske Investeringsbank eller, for eksempel, gennem den franske Fond for Innovationer [Fonds Pour les Innovations]. Disse instrumenter bør samarbejde mere aktivt og gennemføre specifikke projekter inden for rammerne af OBOR.«

De Villepin fortsatte, »Den Europæiske Kommission og regeringerne i flere EU-stater er bekymrede over de kinesiske selskabers investeringer i strategiske sfærer af økonomien. Jeg er overbevist om, at den Europæiske Union ikke bør opgive andre lande ved at introducere endeløse kontrolforanstaltninger. EU-landene bør opbygge et samarbejde på basis af gensidig fordel, ligesom Kina gør.«

Han antydede, at disse spørgsmål ville blive diskuteret under den franske præsident Emmanuel Macrons forestående besøg til Kina, der forventes at finde sted i januar, 2018. De Villepin påpegede ligeledes spørgsmålet om Afrikas udvikling: »Det initiativ, som den [kinesiske præsident] Xi Jinping foreslår, gennemføres i Asien, bør vi gennemføre i Europa. Den Europæiske Union bør opbygge tættere partnerskaber og et tættere samarbejde med Maghreb-landene og Afrika i lighed med Kinas Bælte & Vej. Vi kunne udvikle infrastruktur i de

afrikanske stater, som ville være meget fordelagtige for vore foretagender og give en impuls til disse landes økonomier.«

De Villepin, der var fransk premierminister fra 2005-2007 under præsident Jacques Chirac, sagde, at sådanne forbindelser ville være fordelagtige for både Afrika og Europa. »Afrika ses ofte som et spørgsmål om flygtninge og udokumenterede migranter. Jeg mener, vi skal af med disse fordomme. Vi kunne skabe projekter, hvor selskaberne og institutionerne både fra den Europæiske Union og de afrikanske stater deltager. Hvis ens naboer ikke har stabilitet, er der heller ingen stabilitet i Europa«, understregede de Villepin.

Helga Zepp-LaRouche om præsident Trumps Asientur og det nye paradigme Schiller Institut Nyt Paradigme Webcast, 16. nov., 2017; dansk udskrift

Dette webcast har til formål at gøre folk aktive; gå med i Schiller Instituttet; hjælp os med at udbrede den idé, at en ny relation mellem nationer absolut er mulig og allerede er ved at blive til virkelighed. Så sid ikke på sidelinjen. Bliv aktiv sammen med os, for dette er en af de perioder, der har et enormt potentiale. I sidste uge talte vi om Murens fald og den store, historiske chance, dette repræsenterede; men jeg

mener, at, hvis man ser på den mulighed, at menneskeheden kan bevæge sig ind i en total ny æra, hvor der er velstand for alle; fred mellem nationer definerer en ny civilisationsæra. Det er min absolutte overbevisning, at, under forudsætning af, at der ikke kommer en stor tragedie som et finanskrak, for hvilken der ikke gennemføres nogen løsning i tide, eller en anden krise, der sparkes i gang omkring en eller anden hændelse, en 'fake' historie; jeg mener, at det nye verdenssyn, denne idé om, hvad Vestens populærkultur er blevet til, eller hele kulturen, hvor alt er tilladt, ingen kriterier, ingen standard, ingen moralskhed; det er noget, der ikke kan holde. Det er en falsk tro, det er en ideologi; det er en afsporing af menneskets sande natur, og jeg tror, det vil forsvinde på samme måde, som skolastikken forsvandt, fordi det var en utilstrækkelig idé, der var knyttet til en bestemt periode i Europas historie i middelalderen. Det forsvandt; i dag har vi ingen skolastikere, i hvert fald ikke i denne gamle form. Jeg er overbevist om, at vi har en chance for at få en ny renæssance, at få en opløftelse af folk, hvor alle kulturere, alle planetens nationers bedste traditioner bliver genoplivet; og ud af dette kan vi skabe en ny renæssance. Jeg mener, dette er en absolut realistisk mulighed. Så være glad og gå sammen med os!

Download (PDF, Unknown)

Kandidat for Ny Silkevej vinder valg på Sicilien

7. nov., 2017 – I et valg, der ses som vejledende for valgene til parlamentet Italien i begyndelsen af næste år, vandt centrum-højre-kandidaten Nello Musumeci regionalvalget på Sicilien i søndags med 39,8 % af de direkte stemmer og 42 % af partistemmerne. M5S-kandidat Giancarlo Cancelleri kom ind på andenpladsen med 34,6 % og 26,6 % af partistemmerne. Musumeci førte kampagne for, og vandt, ved at støtte den Nye Silkevej.

Musumeci har et image af ærlig konservativ og er også respekteret af sine modstandere. Han blev støttet af en koalition med tre partier (Forza Italia, FdI og Lega) plus uafhængige. Under valgkampen skældte han premierminister Paolo Gentiloni ud for at udelukke Sicilien og Syditalien fra den Nye Silkevej.

»Sicilien, der er brohovedet mellem Europa og Afrika, er den naturlige kandidat til at spille en primær rolle som strategisk terminal i denne lykkelige idé fra den kinesiske regering. Den 'Nye Silkevej' kan blive en fremragende mulighed, men vi har brug for passende havneinfrastruktur, der omfatter et flerårigt program, for at skabe en enkeltstående 'sydlig pol' i centrum af det euro-afro-asiatiske område«, skrev Musumeci på sin blog. Musumeci krævede også en »fuldførelse af Skandinavien-Middelhavet-korridoren, som inkluderer broen over Messinastrædet, der forvandler sicilianske strategiske havne til indgangsporte, forbedrer lufthavnssystemet og gør den interne vej- og jernbanetransport effektiv«. Musumecis hovedmodstander Cancelleri blev kun støttet af M5S, der nu er det enkeltstående, største parti på Sicilien.

Den tidligere premierminister Renzis Demokratiske Parti kom ind på tredjepladsen med 18.6 %.

Sicilien, med 5 mio. indbyggere, er en vigtig prøve på de landsdækkende valg i marts 2018. Forud for valget havde de tre centrum-højre-ledere underskrevet en aftale.

Valgmøde den 10. november 2017, del I, med Tom Gillesberg, Helga Zepp-LaRouche og meget smuk sang

Helga Zepp LaRouche Addresses Copenhagen Campaign Event of
'Friends of the Schiller Institute,' Nov. 10, 2017

- The Legacy of Friedrich Schiller and the Schiller Institute
-
- In the Confucian Concept of Xi's New Silk Road Today –

*Schiller Institute Chairwoman and founder Helga
Zepp-LaRouche was introduced by Schiller Institute in Denmark
Chairman Tom Gillesberg, who is running for mayor of
Copenhagen
on the Friends of the Schiller Institute slate.*

HELGA ZEPP-LAROUCHE: I'm very happy to be here by Hangout video, because there are a lot very important things happening which the Western media are absolutely hiding from the population. As a matter of fact, since you referred to the founding of the Schiller Institute in 1984, I was just reflecting that the purpose why I created the Schiller Institute in the

first place, was because I saw the world very much in need of a different idea of relations among nations. And that was the main reason why this institute was created, because I realized, in 1983, the relationship between Germany and the United States, Europe and the United States, the so-called "advanced sector" and the developing countries, all of these foreign relations were terrible. For slightly different reasons in each case, but I basically said, "this is not the way nations should organized themselves, and that is not how they should relate to each other." So I came up with the idea to create an institute devoted to the development of a just new world economic order, whereby every person on the planet would eventually have a decent life, that was explicitly the idea; and that this new world economic order would only function if it would be combined with the idea of a dialogue of cultures on the highest level, where one country would not refer to the worst tradition of the other, but to the best, and vice versa. And that all of this would be accompanied by a lot of Classical culture, a lot of emphasis on science, on science and technology as the motor for such a development. Now, I don't want to go through the long history of the Schiller Institute, which has done an enormous amount of work on five continents since its existence, but I'm very happy to say that if you look at the world today, especially in the last several days, a lot of what the Schiller Institute was meant to be, is coming into being.

People really have to realize that the summit which just took place between President Xi Jinping and President Trump, was an absolutely historic breakthrough. Now, if you listen to the Western media, you would think the opposite; you would think, if you read the *New York Times* you would say, "Trump sold out to the Chinese, because Xi Jinping is much more powerful than Trump." If you listen to second channel of German TV, their comment yesterday was that, yes, this was all a big show, but Trump is so irrational and changing so quickly that in two weeks he will not even remember what happened. Or, the *Frankfurter Allgemeine Zeitung* this morning, I had to laugh when I was reading this. On the front page, they said if Deng Xiaoping were still alive, he would have wept tears of joy when he saw that Xi Jinping and Trump were meeting, seeing eye-to-eye, treating each other as equals.

So the Western media are just completely beside themselves, they're cynical, they're absolutely geopolitically blinded in such a way that they can't even look at what is going on. Now, let me tell you what really happened: First of all, on Wednesday [Nov. 8], the Chinese government did something which has never happened, giving an honor to Trump which they have never given to any other foreign head of state. They closed down for an entire day the Forbidden City; this is the largest complex of palaces in the world. Since the 17th century, it was the seat of the emperors, and it is just one large complex of palaces, one after the other: it has opera houses, it has living quarters,

it's just an unbelievable environment.

They closed this down, and they performed for President Trump and his wife Melania, excerpts from three Beijing operas,

and they showed ancient handicrafts in restoration; and really steeped the Presidential couple in Chinese culture. Which everybody who knows it, knows it's extremely beautiful and extremely impressive. And they called this a "State Visit-Plus."

A commentator from the think tank CASS [Chinese Academy of Social

Sciences] said this has never happened in the history of China,

either; they have never given a head of state such a high-level

visit, so it was a highest honor ever given to a foreign President.

Now, the Western press is not reflecting why this is the case, but President Xi said that this is the beginning of a

new start of relations between the United States and China, and

it will do very important, good things not only for the two people, but for the entire world. And Trump, on his side, said,

what could be more important than the two largest economic countries finding a good cooperation; and he also said that he looks ahead to many years of friendship and collaboration between

the two countries, accomplishing incredible things.

Obviously, not unimportant was the fact that there were trade deal deals signed for, altogether \$253 billion, ranging from energy, agricultural products, airplanes were being bought,

infrastructure. And in a certain sense, this is important, and

designed to grow – it's not the end of it. Trump made several

speeches where he said – there was an incredible trade gap up to now, but he doesn't blame the Chinese for it, he blames the former U.S. administrations for allowing this to happen. So obviously, there are many positive things in this trade relation, as such, but I think more importantly the spirit which comes from the New Silk Road, which is the policy which has been put on the agenda by Xi Jinping since 2013, and which in the four years since, has grown to be the largest economic infrastructure project ever in history: Already something like 70 countries are collaborating. They are building infrastructure corridors, six major corridors, almost 40 cargo trains and connecting between China and Europe, now, every week. The development is spreading with absolute excitement into Latin America, into Africa, into even European countries. The biggest change, in my view, has happened in Africa, because China has invested in a rail line from Djibouti to Addis Ababa; now from Kenya; another line is being built to Rwanda. Many hydropower dams, projects for hydropower, irrigation, industrial parks. And all of this has led to a completely different attitude of the Africans, who, for the first time, see the perspective of overcoming their underdevelopment. The philosophy behind all of this is the idea that only if you have harmonious development of all nations on this planet, can you have a peaceful development in China. And this is based on the Confucian idea that only with the maximum development of

the individual, who should become a wide person, is spread throughout the entire family and all the families develop harmoniously, can you have peace in the nation, and obviously in

the world, among the nations.

This is not understood by the West at all. They are absolutely convinced – and I think some of these political forces are so geopolitically entrenched that they really believe

this, that they cannot mention that a country can actually be devoted to the common good of its people. And that China is doing that is without any debate, because, as Tom just mentioned,

I was in China in 1971, during the Cultural Revolution, and I saw

the country in distress. And I went back in '96, and I saw the

absolutely incredible change for the better in these 25 years.

And what has happened in the last 30 years is just the biggest economic miracle of any country on the planet. China has

lifted 700 million people out of poverty, and what happened at the just-concluded 19th Party Congress of the CPC, was that Xi Jinping announced that by the year 2020, China will have eradicated *all* poverty. There are only 42 million people left who are poor, in rural areas, and they now are using modern technology to overcome that, by providing the means for e-commerce to the farmers in the rural areas of poor regions, so

they can market their products via the internet, and that way they are starting to develop more income and more wealth, so that

they will no longer be poor by the year 2020. I have no reason to

believe that they will not succeed in doing that, because, when

you see the vector of development of the last 30 to 40 years,

they are going to accomplish that.

By the year 2035, China wants to be a modern socialist country, and Xi Jinping has developed a plan up to the year 2050,

for China to be a strong, modern, harmonious, democratic, happy people.

Now, in this speech, at this party convention, Xi Jinping mentioned I think it was 15 times or so, that the purpose of the

political work of the Communist Party is that people should have

a better and happier life. And what China is doing is obviously

a model which is much more devoted to the common good, than you

find it in the West, where, if you compare it to the poverty level in the European Union, for example, where you have 120 million people who are poor; or you compare it to the economic situation in the United States, where for the first time in an industrial nation, you have a lowering of the life-expectancy!

Now, if there's any parameter for the productivity and the well-being of an economy, it is the life expectancy of its people. And if you an industrial country with the collapse of the life span, then you know that there is something absolutely

wrong. And this is the result of what happened with the neo-liberal system, especially since the United States with the

neo-cons decided to become the leader of a unipolar world, which

went along with the neo-liberal system, where the rich became so

rich that it is unreasonable, and the poor become poorer.

And you have right now, I think something like 95 million people in the United States who are no longer counted as being in

the labor force, because they have given up looking for work, or they are sick, or they are in prison, or they are somehow misplaced in some other form.

So, I think that what is happening right now is that Xi Jinping has put on the agenda a model of economic cooperation which needs to be studied. I think it's a *big* mistake that the Europeans are just dismissing it. Like, for example, the French Economic and Finance Minister Bruno Le Maire just went to Berlin yesterday, and there he addressed a German-French economic forum, where he said, now Europe must stop being naïve, we must be united to stand up against China, against Russia, against the United States. And then the German Foreign Minister Sigmar Gabriel yesterday on a TV show basically said the same thing – he said, now, Europe must stand united against the aggressive powers of Russia and China, where human rights mean nothing. I mean, this is such an arrogance! You know, talking about “democracy,” why don't you just look for a second at what happened with Hillary Clinton's campaign? Now the big scandal in the United States is that the Democratic Party leadership, one year before the party convention was to supposedly decide on the candidate for the 2016 Presidential election, has decided it would be Hillary. And then they channeled illegal money, violating FEC rules up and down, right and left, intriguing against Bernie Sanders. And then, concocting “intelligence” against Trump with the help of British intelligence, played back into the United States. I mean, this is a joke! There is no democracy, not in this present system.

And I think that to accuse Russia and China of being “aggressive” is just absolutely wrong! The whole question of

what was the Ukraine crisis: [Former German Chancellor] Helmut Schmidt said it very clearly: The reason why the Ukraine crisis happened, and where it started was in the Maastricht conference in 1992, because that was when the EU decided to have the Eastward expansion without limit. And that is the same thing as what the NATO expansion to the East was, breaking all promises made to Gorbachev at the time, that NATO would never expand to the borders of the Soviet Union, or Russia for that matter. So we are in a real crisis. And rather than being so arrogant and saying there are no human rights in China and Russia, and these countries are "aggressive" – which they are not – we should rather reflect on what should the future be? China happens to be the only country which has presented a strategic model of international relations based on a win-win cooperation of respect for the sovereignty of the other country, of non-interference, of accepting the other social model of the other system; and this is a strategy for peace. This is the idea of overcoming geopolitics. And we should not forget that it was geopolitics which was not only the cause for many wars in history, but especially two world wars in the 20th century. And the idea to have an inclusive, win-win cooperation among all countries on the planet, what should be against that? Why can Europe not, why can't Denmark, and Germany, and France, and Italy, just say: When the relationship between the United States and China is already now on such a new historical basis, where the strategic partnership between China and Russia is also very,

very strong, and Putin and Xi Jinping have both said that the relationship between these two countries are on the best level ever. And now China and the United States are saying the same thing about their two countries. Now, what could be better, than to have the United States, China and Russia working together for a new paradigm of relations among nations? Why can the European nations not just say, "Well, that is very good, because if the biggest nuclear powers can cooperate in a peaceful way, then the danger of a thermonuclear war is obviously diminished and could be eliminated in a short period of time; and we cooperate." I mean, we have so many tasks which are urgent: The reconstruction of Southwest Asia, of the Middle East, of countries which have been completely destroyed by wars which are the outgrowth of regime change, of the unipolar world, on wars based on lies, which have cost {millions} of people their lives in Iraq, Afghanistan, Syria, Yemen. These countries have been absolutely destroyed and they need to be reconstructed. There is already a discussion that the only way you can do that, is by extending the New Silk Road into the Middle East. And I have said for a very long time, that the only way how you can have peace in the Middle East, is if all the major neighbors – Russia, China, India, Iran, Egypt, hopefully the United States, and hopefully European nations, are all working together, and then you can eliminate the present tensions and frictions and ongoing fights, which have almost been eliminated in Syria and Iraq.

And look at Africa: Don't you think it's time that we join hands with China in the development of Africa? Do you really think that the underdevelopment of Africa is a natural condition?

No! It is the result of hundreds of years of colonialism, of decades of IMF conditionalities, which insisted, that countries

should pay their debt and not pay for infrastructure and not pay

for social expenditures. And the reason why Africa has been in

such a terrible condition is because it was the policy of the West {not} to develop the African continent.

And now China has come, and said, "no," we have the idea to eliminate poverty in every corner of the planet, and they have started the industrialization of Africa, and Xi Jinping has offered to Europe, to the United States, to join hands and have

joint projects in all of these countries.

Don't you think it's time that we become adult as a human species? I think it should be clear to everybody that in the age

of thermonuclear weapons, war cannot be a way of resolving conflicts. And I think also, the idea that the human species should be able to come up with an idea of self-governance of one

human species; that it's not a natural condition that you always

will have one nation against another nation, or a group of nations against another group of nations.

In reflecting about what happened in the recent period, especially with the 19th Party Congress of the CPC, where Xi Jinping developed a perspective between now and 2050, it is very

clear that if you look at the long arc of human civilization, sometime the idea that we would be the one humanity, the "community for a shared future for mankind" – which is the

formulation Xi Jinping always uses – had to come! And that it comes from China should not be a reason not to be up on the idea.

It has to do with the 5,000 year history of China, the 2,500 years of Confucian tradition that this idea was made by China, but it is a universal idea, it's not something limited to one culture or one nation.

So I think we are at a very exciting moment of history. I feel very much vindicated that the work, not only of the Schiller

Institute, but the organization associated with the name of my husband, Lyndon LaRouche, is now being implemented. This goes back all to the early '70s, where my husband developed the proposal for an International Development Bank, the IDB. This was

picked up by the Non-Aligned Movement in '76, in their final resolution in Colombo, Sri Lanka; and it was the idea that a new

credit institution should be created, replacing the IMF, which would provide – at that time, the idea was 400 billion deutschmarks, or \$200 billion approximately, per year, for technology transfer to the developing countries.

And that's what China is now doing. That's what they're doing with the AIIB, with the New Development Bank, with the different Chinese banks, focusing on the real economy.

Then, if you look at all the development plans we have been working on: The first development plan for Africa, we published

in 1976. We had a plan for the development of Latin America, working with [then Mexican President] López Portillo. We had a

40-year development plan for India, on which we worked together

with Indira Gandhi. We had a 50-year development plan for the Pacific Ocean Basin in the early '80s.

Then, in '89, we had the Productive Triangle for the development of East and West Europe. And in '91, when the

Soviet

Union disintegrated, we proposed a peace plan for the 21st century, starting with Eurasian Land-Bridge, which we already called the New Silk Road, at that time.

So I feel very much that our lives' work has absolutely come into reality. And what we have to do now, is we have to get European nations to understand that the crisis not that China is

making these proposals, and the crisis is not that Trump is rejecting the neoliberal model, at least as it was represented by

Bush and Obama and Hillary. The real crisis is that people in Europe are still absolutely somehow in chains to their own ideological thinking that they, first of all, are very Euro-centric; they think Europe is the navel of the world; while

in reality, the power center is shifting to Asia, since they have

better principles than we have right now.

And just to illustrate the point, the Bundeswehr, the German army, put out this study already in February of this year, where

they have basically six scenarios by the year 2040. It has all

options, where the worst option is Europe will completely collapse, many European countries will leave the EU and join with

the Russia bloc; and Europe will just lose all importance. If you look at these six scenarios, what you see there is an absolutely wrong method of thinking: It's the projection of the

status quo, of geopolitical thinking, and naturally in a changing

world, there is no way how such thinking can survive, therefore,

if they keep thinking that way, this is probably what happens in

Europe.

Now, look at what China is doing, instead. They just created the largest, highest-level regulatory body, which is even

more important and has higher ranking than all the ministries, for the case of a new financial crisis. And it has absolutely nothing to do with the Chinese debt, because the Chinese debt has, as a counterforce, real assets – investments in infrastructure, in industries and so forth, so if there would be

a blowout, these assets will be there. While the monetarist system of the trans-Atlantic sector, people have learned absolutely nothing after the crisis of 2008. That is the real danger, and obviously China is looking at that, and Xi Jinping has said this in many speeches since the G20 summit last year in

Hangzhou, that the causes of the 2008 crisis have not been eliminated, and therefore the danger of a new crisis is absolutely there.

So what we have to do, is we have to absolutely reflect, what is wrong with the European thinking. The problem is not that other countries are rising and we are stagnating. The problem is that Europe has turned away from its highest traditions.

We have now a pretty decadent culture. If you look at the youth culture, pop music, many of these so-called pop singers are

outright Satanic: They are ugly, they promote an image of man which is a beast, it's full of violence, it's pornographic, and

it's just "everything goes." There is no more limit, there is no

morality, everything is allowed: You don't have two sexes, you

have in Germany now officially three sexes, you have 49 genders,

it's just becoming absolutely Sodom and Gomorrah, or very much

parallel to the end-phase of the Roman Empire, where you had similar phenomena.

So, I think that the problem is not China rising. The problem is that Europe has moved away. We have a beautiful tradition. We have a Classical period, the Renaissance of Italy,

we have the Andalusian Renaissance, the École Polytechnique in France. We have a German Classical period which has produced some of the most outstanding thinkers, composers, poets, you know, the rich tradition linking the Classical period of Germany

with that of Denmark. I mean, Danish people saved the life of Friedrich Schiller.

So there are enough points where we can say, "Let's just go back to our best traditions, and then we will find out that the

Classical periods of Europe, and the Confucian tradition of China, and the Classical periods of other nations, are indeed creating the basis for a new Renaissance."

I think we are at an incredible moment of history, and we should just remind ourselves of the words of Friedrich Schiller,

who said, "A great moment should not find a little people."

So

let's try to elevate our people, to think big, think beautiful,

become beautiful souls, create the basis that all children have a

chance to become geniuses. And if that is in our willpower to do, and this is why the election campaign of Trump and the other

members of the Schiller Institute are so absolutely important, and that is why we should all be happy that the Schiller organization exists in Denmark and creates an option for all Danish people to join this incredible historical moment and make

a better world for all of us. [applause]

Helga Zepp-LaRouche skriver åbent brev til den tyske præsident Steinmeier

4. nov., 2017 – Helga Zepp-LaRouche skrev et åbent brev til den tyske præsident, Frank-Walter Steinmeier, den 4. nov. (med titlen, »Antallet af flygtninge på globalt plan er nået op på 66 millioner: Vor planets kommende 50 år«), og som blev udløst af den tale, han holdt to dage tidligere på Singapore Management University.[1] Ved denne lejlighed nævnte han en foredragsrække, som seks universiteter i Singapore arrangerer i fællesskab, ved navn »At forestille sig de næste 50 år«, og bemærkede dernæst: »Jeg mener, dette er en dristig fremgangsmåde – og det er noget, vi i Tyskland burde gøre noget oftere. Vi bør se ind i fremtiden gennem et teleskop snarere end blot at se på den næste dag, det næste årsregnskab eller det næste valg.«

Helgas brev er udlagt på websiden for det politiske parti, hun er formand for i Tyskland, Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (**Bürgerrechtsbewegung Solidarität, BÜSo**)

Helga Zepp-LaRouche hilste denne del af Steinmeiers tale velkommen:

»At høre dette fra Dem er et frisk vindpust, og man må blot håbe, det er kraftigt nok til at blæse over til forhandlingerne om en regeringskoalition i Berlin.«

✘ *»I betragtning af Deres Singapore-tale vil jeg gerne sende Dem den bog, min mand [Lyndon LaRouche] skrev i 2004,*

Earth's Next Fifty Years (Jordens kommende halvtreds år). I denne bog forudså han hele det nu synlige skifte af den strategiske dynamik over til Eurasien og definerede det højere niveau for tankegang, på hvilket menneskets fredelige samarbejde kan finde sted. Desuden er denne bog meget populær i mange asiatiske lande.«

Zepp-LaRouche rapporterede i sit brev om de mange alarmerende tal, som FN's flygtningehøjkommissær, Filippo Grandi, kommer med den 2. nov. Fra 2009 og frem til i dag er antallet af fordrevne personer vokset fra 42 millioner til næsten 66 millioner.[2]

Det afgørende spørgsmål, skriver Zepp-LaRouche, er, hvordan man skal finde en »humanistisk løsning på flygtningespørgsmålet og etablere fred«. Idet hun henvender sig direkte til Steinmeier, fastslår hun, at dette er en personlig udfordring for ham »som tidligere udenrigsminister og nuværende præsident for et betydningsfuldt land«.

Ved den samme anledning i Singapore erkendte Steinmeier, at »mange mennesker ser på den Europæiske Union eller USA og siger: 'Jamen, det her ser ikke særlig harmonisk ud'. Og mange mennesker ser på Kina og ser stabilitet og økonomisk vækst – uden nogen bevægelse mod større politisk frihed. Så Kina udgør en udfordring for Vesten – ikke alene en økonomisk og geopolitisk udfordring, men også en ideologisk udfordring«.

Den del om udfordringen er korrekt, lød Zepp-LaRouches kommentar, men ikke af de årsager, man sædvanligvis tror på i Vesten. Kendsgerningen er, at Kinas udviklingsmodel har frembragt forbløffende resultater globalt, og kineserne er måske »mere politisk frie, end de fleste mennesker i Vesten er«, alt imens EU hidtil har nægtet at undersøge, hvorfor den har skabt en sådan mangel på harmoni.

Præsidenten for EU-parlamentet Antonio Tajani udtalte i bemærkninger for det tunesiske parlament den 30. okt., at

Europa burde investere €40 mia. i Afrika i stedet for de €3,7 mia., der nu er afsat i EU's budget, for at lancere en effektiv Marshallplan. Zepp-LaRouche hilste et sådant initiativ velkommen, men manede til forsigtighed og sagde, at, hvis en sådan plan kun blev udtænkt til at modgå Kinas indflydelse i Afrika, er den dømt til at slå fejl, »for den 'Nye Silkevejsånd' er smitsom, alt imens en insisterer på bureaukratiske regler, der blot dækker over de geopolitiske hensigter bag, ikke er«.

Den ideologiske udfordring, som Kina udgør, fortsatte Zepp-LaRouche, involverer »erkendelsen af, at den vægt, man lægger på den almene velfærd, måske repræsenterer en lige så høj værdi som individuel frihed«, og at det »ikke må udgøre en modsigelse, hvis man tænker som Friedrich Schiller, at frihed ligger i nødvendighed«.

Hun slutter med en anbefaling til Frank-Walter Steinmeier om, at han bør acceptere og byde velkommen, Kinas tilbud om samarbejde om den Nye Silkevej.

[1] Se
<http://www.bundespraesident.de/SharedDocs/Reden/EN/Frank-Walter-Steinmeier/Reden/2017/11/171102-Singapore-University.html>

[2]
Se <https://reliefweb.int/report/world/statement-united-nations-security-council-filippo-grandi-united-nations-high>

Helga Zepp-LaRouche:

Aftenen før præsident Trumps strategiske rejse til Asien: På trods af en verden i fare, blomstrer »Silkevejsånden«. Dansk udskrift; Schiller Institut Nyt Paradigme Webcast, 2. nov., 2017

Jeg mener, at folk, der ligesom er hjernevasket af de vestlige medier, og det, vi ofte finder i gaderne, ved vore informationsborde, hvor folk siger, »Åh, jeg stoler ikke på kineserne«; jeg ville bede disse mennesker om simpelt hen at undersøge tingene lidt og gøre sig mere bekendt med det, som er kinesernes overordnede plan, og ikke lade sig nøje med mediernes rapporter imod Kina. Hvorfor skulle folk tro på medierne om Kina, når disse medier så åbenlyst lyver om så mange andre spørgsmål? Så jeg ville ønske, at tilhørerne – I – åbner jeres tanker og åbner jeres hjerter og selv finder ud af det. For jeg mener, at det, vi i øjeblikket er vidne til, er en af de mest exceptionelle forandringer i menneskets historie: For, hvis denne kinesiske model lykkes, så ville faren for krig og faren for den menneskelige races udslettelse gennem anvendelse af atomvåben, f.eks., for altid være overvundet. Og det er ganske bestemt noget, jeg mener, det er værd at forsøge at opnå. ...

**I de næste 14 dage må
amerikanerne
stampe hårdt i gulvet: 'Vi
vil have,
at USA tilslutter sig den Nye
Silkevej'
LaRouche PAC Internationale
Webcast,
20. okt., 2017**

Før vi lægger ud, vil jeg blot fremhæve et par vigtige punkter, som præsident Xi Jinping fremlagde i sin hovedtale i onsdags på den 19. Partikongres i Kina, som der har været store forventninger til. Det vil Bill forklare lidt mere om; men blot til jeres almindelige orientering, så er her Xi Jinpings egen stemme. Ét af de betydningsfulde aspekter af hans tale fokuserede på den ekstraordinære rate af udvikling og lettelse af fattigdom, som Kina har været i stand til at præstere i løbet af de seneste fem år, og optrapning af den rate, ved hvilken de har til hensigt fortsat at løfte det kinesiske folk ud af fattigdom i løbet af de næste fem år.

Målet er frem til år 2020 at have løftet og totalt udryddet fattigdom fra Kina fuldstændigt. Han sagde, at, med Bælte & Vej Initiativet, som nu er den kinesiske regerings primære politiske initiativ, »Er det kinesiske folks drømme og andre folkeslags drømme i hele verden tæt forbundet«. Han sagde, at Kina stræber efter »menneskehedens fælles skæbne og varig fred og stabilitet«. Hans anden understregning var, at den kinesiske regerings eneste opgave er at fremme det kinesiske folks lykke og velfærd. Og det er gennem dette forpligtende engagement til udvikling, til videnskab, til teknologi og til udryddelse af fattigdom, at den kinesiske regering og præsident Xi Jinping agter at udføre denne opgave.

Download (PDF, Unknown)

Live Webcast med Helga Zepp-LaRouche, torsdag, 12. okt. kl. 18 dansk tid: Erstat britisk imperie- geopolitik med den Nye Silkevej

[Klik her for webcast.](#)

11. okt., 2017 – Sidste torsdag indviede Schiller Instituttet en ugentlig webcast for at udbrede til borgere

i hele verden, kendskabet om den utrolige, nye dynamik, der er blevet udløst omkring Kinas Bælte & Vej Initiativ (BRI). BRI er i færd med at definere et Nye Paradigme for menneskeheden, hvilket vil sige en afslutning af geopolitik med dens endeløse krige; dens bail-out og bail-in af bankerotte finansinstitutioner og dens krav om dødbringende nedskæringspolitikker over for det store flertal af menneskeheden. Denne BRI-dynamik, som Schiller Instituttets stifter, fr. Helga Zepp-LaRouche, har karakteriseret som den »Nye Silkevejsånd«, repræsenterer en mulighed for, at menneskeheden kan opnå en ny æra for fred gennem udvikling.

Om mindre end en måned vil præsident Trump rejse til Asien, hvor han skal besøge Kina, Japan, Sydkorea, Vietnam og Filippinerne. Hans møde med Kinas præsident Xi Jinping har mulighed for at blive verdenshistorisk, på baggrund af det positive forhold mellem de to under deres indledende møde i april på Mar-a-Lago, Florida.

Det transatlantiske, neokonservative oligarkis kræfter er engageret i en desperat deployering for at forhindre, at denne relation udvikler sig til fuldt samarbejde. Det er, hvad der står bag »Få ram på Trump«-operationen, og grunden til, at det ikke må få lov at lykkes.

For, USA's og de europæiske nationers tilslutning til den Nye Silkevej er den eneste måde, hvorpå endnu et nyt finanssammenbrud kan afværges, et finanssammenbrud, som selv den afgående tyske finansminister Wolfgang Schäuble advarer om.

Lyt til Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet denne torsdag for en komplet, strategisk opdatering af denne igangværende dynamik, på Schiller Instituttets Nye Paradigme webside (engelsk): <http://newparadigm.schillerinstitute.com/>

EIR: Columbus' første 'Bælte & Vej' inspireret af Nicolaus Cusanus

Som Lyndon LaRouche længe har hævdet, så går podekrystallen til nutidens Ét Bælte, én Vejs storstilede design for verdensfred, baseret på økonomisk udvikling, tilbage til Nicolaus Cusanus (kardinal Nikolaus von Kues) og hans umiddelbare medarbejdere: Paolo Toscanelli og Ferdinand Martin, kannik for Lissabon, Portugal, og kong Alfonso V af Portugals skriftefader. De var sammen ansvarlige for det første forsøg på at skabe et maritimt bælte mellem Europa og Kina, som udførtes af Christoffer Columbus, for at komplementere den allerede eksisterende Silkevej.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Kort tegnet af Paolo Toscanelli over 'søvejen mod vest til Kina', hvor Nordamerikas faktiske kontur er indtegnet med lys blå farve.

Se også: [En hyldest til Nicolaus af Cusa. En dialog mellem kulturer. Specialrapport.](#)

Den Nye Silkevej portrætteret

i to tyske mainstream-aviser

7. okt., 2017 – *Mainzer Allgemeine Zeitung* og *Wiesbadener Kurier*, to førende dagblade i Rhin-Main-området, har begge det samme helsidesportræt af den Nye Silkevej med et farvelagt kort, der viser hovedtransportruterne og omfanget af de kinesiske investeringer i de enkelte lande og påpeger Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbanks (AIIB) rolle som én af de institutioner, der udsteder kredit til projekterne. Der vises også en tidslinje over den Nye Silkevejs fremskridt siden september 2013. Ruter over såvel land som hav, olie- og gasledninger og vigtige havne vises, og man sammenligner omkostninger for containertransport med fly, over land og hav. Det bør bemærkes, at flere regionale og lokale handels- og industrikamre i hele Tyskland ligeledes er begyndt at afholde arrangementer om den Nye Silkevej, og at man i disse uger drøfter og indgår aftaler om nye venskabsbyer mellem Tyskland og Kina. Tyske institutioner uden for den føderale regering, der fortsætter med at opstille forhindringer, er tydeligvis ved at blive positivt indstillet til det nye paradigme.

Dansk udskrift: 'Silkevejs-ladyen' bringer den »Nye Silkevejsånd« til et endnu bredere publikum i verden.

Schiller Instituttets Nye Paradigme Webcast, 5. okt., 2017, med Helga Zepp-LaRouche

Vi befinder os ved en korsvej i menneskets historie, meget mere, end de fleste mennesker er klar over, for vi har lige nu to helt forskellige dynamikker i verden: Den ene er den, vi kender fra USA og de europæiske nationer, hvor vi har et kollapsende paradigme. Vi har et samfund, der tydeligvis ikke fungerer, hvilket reflekteres i mange symptomer, som Brexit, Hillary Clinton, der tabte valget, 'nej' i folkeafstemningen i Italien for nylig, imod forfatningsændringer, det tyske valg, som er dramatisk, og nu folkeafstemningen i Catalonien – de er alle symptomer på, at der er noget fundamentalt galt. Og det er en kendsgerning, at bestræbelserne fra de neokonservatives side på at etablere en unipolær verden efter Sovjetunionens sammenbrud, gik ind for neoliberale politikker, der har knust mange millioner menneskers levebrød, og der foregår nu et oprør imod hele dette system.

Download (PDF, Unknown)

**International
torsdagswebcast**

engelsk

med Helga Zepp-LaRouche: Den Nye Silkevejsdynamik er i færd med at erstatte geopolitik!

Se webcastet live hver torsdag her.

OBS!
Schiller Instituttet
annoncerer ugentlig
international webcast med
Helga Zepp-LaRouche på
engelsk,
for at udbrede den Nye
Silkevejsånd

Torsdag, den 5. oktober, kl. 12 EDT (kl. 18 dansk tid), vil Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og internationale formand, indvie et ugentligt, engelsksproget webcast for at udbrede det, hun kalder den »Nye Silkevejsånd« til hele verden. Fr. LaRouche er en af de mest prominente, intellektuelle forfattere af konceptet »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Siden den kinesiske præsident Xi

Jinping satte den Nye Silkevej, Bælte & Vej Initiativet, som det nu kaldes, på dagsordenen for fire år siden, er det i færd med at løfte millioner af mennesker ud af fattigdom og fastlægger et alternativ til den farlige idé om en geopolitisk opdeling af verden. Internationalt kendt som »Silkevejsladyen«, optræder fr. LaRouche ofte i kinesisk presse for at analysere BRI og den globale, strategiske situation.

Fr. LaRouche vil hver uge fremlægge en kortfattet opdatering af de strategiske udviklinger, samt en strategi for at etablere et nyt paradigme i internationale anliggender, og vil kaste lys over kræfterne bag »Maidan«-kuppet imod præsident Trump, der er et mål, fordi han har lovet at bringe relationen mellem USA på den ene side, og Rusland og Kina på den anden, på et godt fundament. På trods af de transatlantiske mainstreammediernes bestræbelse på at lægge låg på spørgsmålet, så ville befolkningerne i USA og Europa, såfremt de blev tilstrækkeligt informeret om Bælte & Vej Initiativets enorme fremskridt, have et langt mere positivt syn på, hvordan fremtiden kan se ud.

I en tale for et amerikansk publikum sidste lørdag (30. sep.) sagde fr. LaRouche, at, for at bringe USA ind i dette Nye Paradigme, »må man på en eller anden måde udvikle et perspektiv, der ikke er bundet og påvirket af ens daglige omgivelser og ens daglige virkelighed, men at man må oplyse ens vision omkring noget andet: man må have en idé om, hvor menneskeheden skal være om 100 år fra i dag. Man bør have en idé om, hvad Universets fysiske love er, og hvorfor, ens modstandere blot er sølle, påståelige idioter, der ikke kan lykkes.

»Jeg mener, at, hvis man som sit referencepunkt tager et internationalt aspekt, vil man være i en langt bedre position til at være amerikansk patriot, fordi man først er verdensborger ... det er sådan, jeg har gjort – og det virker, det kan jeg forsikre jer for.«

Tiden er inde til, at amerikanere og borgere i alle nationer bliver verdensborgere for faktisk at være patrioter! Organisér dine venner, naboer og medarbejdere til at deltage i disse ugentlige webcasts – din fremtid, og dine børns og børnebørns fremtid, er afhængig af, om vi kan bringe USA ind i et aktivt engagement med dette Nye Paradigme.

TORSDAG, 5. OKTOBER, KL. 12 EDT (KL. 18 DANSK TID)

newparadigm.schillerinstitute.com

**Den virkelige folkeafstemning
burde handle om,
at Spanien vedtager at gå med
i den Nye Silkevej.
Følgende politiske erklæring
blev udstedt af
den spanske LaRouche-
bevægelse 2. oktober.**

For ti år siden eksploderede det globale finanssystem, der var gennemhullet af beskidte, giftige derivater, som ikke havde nogen som helst iboende værdi overhovedet, og trak verdens fysiske økonomier med sig i faldet. Nedskæringspolitikker og centralbankernes og IMF's udstedelse af papirpenge i hele det transatlantiske område har efterladt dette områdes samfund uden en fremtid. Spanien, sammen med andre europæiske lande,

havde været et førende offer for denne tsunami af fysisk-økonomisk disintegration, der reflekteres af de høje tal for ungdomsarbejdsløshed, en voksende andel af befolkningen, der er i fare for at styrte ned i fattigdom og social udstødelse, samt et skarpt fald i lønningerne. Alt dette under diktat fra IMF, den Europæiske Kommission og den Europæiske Centralbank – Trojkaen.

Men i 2013 kom der imidlertid en lysstråle fra Øst, især fra Astana (Kasakhstan), hvor Kinas præsident Xi Jinping annoncerede skabelsen af et økonomisk bælte, der forbandt nationerne i Asien, og som han kaldte den Nye Silkevej og senere udvidede til det, Kina i dag kalder Bælte & Vej Initiativet. Dette storstilede infrastruktur- og industrialiseringsprojekt, baseret på de mest avancerede teknologier, er centreret omkring et humanistisk win-win-princip for relationer mellem suveræne nationalstater; omkring en agape-kærlighed til andre – principper, der er fælles for konfucianisme og platonisk kristendom. Denne nye arkitektur for internationale relationer, med Bælte & Vej som hjørnesteinen, er inspireret af en kampagne, der i mere end 25 år er blevet ført af statsmanden Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, for skabelse af en Verdenslandbro, baseret på en række udviklingskorridorer, der integrerer alle folkeslag på planeten og hæver deres levestandard langt over fattigdomsgrænsen. Præcis dette har været den nationale plan for Kina, der har løftet henved 700 millioner mennesker ud af fattigdom, og hvis mål det er, totalt at fjerne fattigdom i deres land frem til år 2020.

Og Spanien? Hvilken rolle spiller det? I sine bedste øjeblikke har Spanien i århundredernes løb spillet rollen som bro for humanistiske ideer mellem forskellige civilisationer. I middelalderen var det et arnested for videnskabeligt, teknologisk og kulturelt fremskridt, der frembragte store tænkere som Ramón Llull, Alfonso X den Vise og Al-Farabi, sande platonikere, der promoverede billedet af mennesket som

et skabende væsen i det fysiske univers. Llulls og Alfonso X's oversættelser af Platons værker fra arabisk til latin og folkesprog, såsom castillansk (spansk) og catalansk, var en direkte inspiration for personer, der bidrog til Europas Gyldne Renæssance, såsom Nicolaus Cusanus (Nikolaus von Kues) og Dante Alighieri, og formede ligeledes tankegangen hos skaberen af videnskaben om fysisk økonomi, Gottfried Leibniz.

Senere var Spanien med til at udføre Nicolaus Cusanus' (1401-1464) sidste vilje og testamente, nemlig at skabe en republikansk nationalstat langt fra Europas oligarkiske fordærvelse, og som ville promovere menneskets skabende evner og redde menneskeheden fra den mørke tidsalder, som den havde udholdt i mere end et århundrede. Som en del af dette projekt åbnede Spanien vejen for opdagelsen af Amerika. Det bidrog også til skabelsen af den amerikanske republik, hvis Uafhængighedserklæring og Føderale Forfatning er baseret på de renæssanceprincipper, som Cusanus, og senere Leibniz, havde udviklet.

Spanien har altid, i sine store øjeblikke, været broen, der forenede forskellige kulturer, landet, hvor sand økologi kunne udvikle sig, om end kortvarigt, mellem de tre store, monoteistiske religioner, som det reflekteredes i Toledo-oversættelseskolen.

I dag, i det 21. århundrede, kan Spanien atter blive Verdenslandbroens bro til Asien, Afrika og de amerikanske lande. I år tog den spanske regering et første skridt hen imod at tilslutte sig win-win-paradigmet, som Kina tilbyder gennem den Nye Silkevej.

Den virkelige oprørsdiskussion, der burde få den dominerende opmærksomhed i Spanien, bør ikke være den om Cataloniens adskillelse fra Spanien – som kun ville være til fordel for City of Londons og Wall Streets geopolitiske Store Spil – men i stedet være en diskussion om at adskille Spanien fra det bankerotte og folkemorderiske system, som er den Europæiske

Union og Trojkaen, der i Europa er udtrykket for det bankerotte monetære system, hvis forholdsregler til nedskæringer har efterladt millioner af spanske unge uden en fremtid. Et forenet Spanien må erklære sin uafhængighed og genvinde sin nationale suverænitet, og fuldt og helt gå med i den Nye Silkevej. Dette er et svangert øjeblik.

Spaniere: Lad jer ikke feje med af den nuværende pessimisme, som er induceret af Det britiske Imperium, herrerne over det nuværende bankerotte system. Lad jer i stedet inspirere af Llull, Alfonso X, Karl III, Bernardo Ward, Al-Farabi, Goya, Campones og selvfølgelig, Miguel de Cervantes Saavedra. Vi har fremragende tænkere, der viste, hvad Spanien er i stand til at bidrage til at hæve menneskeheden til dens skabende potentiale. Lad os, forenet, som en suveræn nationalstat erklære vores uafhængighed fra nedskæringer, gennemtvunget af den Europæiske Union, og gå med i den Nye Silkevej for at få gang i Spaniens fysiske økonomi og give dets befolkning, især de unge, et formål med at skabe en bedre fremtid gennem produktive, højt specialiserede jobs, der øger vores fysiske, økonomiske produktivitet, pr. person og pr. km².

I historiens løb har vi været broen mellem kulturer, der promoverede integrationen af civilisationer ved at bringe det bedste frem, og det gode i hver enkelt. Tiden er inde til at tage et skridt frem og vende tilbage til at være denne bro, og som er vores sande identitet.

(Oversat fra engelsk.)

Foto: Detalje af et værk af Ramón Llull (1232-1315).

Steve Bannon mobiliserer økonomisk krigsførelse mod Kina, mens LaRouche mobiliserer Vesten til at redde sig selv ved at tilslutte sig »den Nye Silkevejsånd«

Leder fra LaRouche PAC, USA, 1. oktober, 2017 – Steve Bannon, præsident Trumps nyligt fratrådte assistent, er febrilsk i færd med at mobilisere støtte til sin plan om at drive USA ind i en geopolitisk, imperial, økonomisk krig mod Kina – dvs., for at sabotere Trumps erklærede hensigt om at arbejde tæt sammen med Kina om at genopbygge den smuldrende, amerikanske infrastruktur og potentielt bringe USA ind i den Nye Silkevejsproces for infrastrukturbyggeri i hele verden. En forsidehistorie om Bannon i *Bloombergs Businessweek* fra 28. sept. forklarer hans hensigter i en artikel med titlen: »Bannon er tilbage og har Kina på sigtekornet«, med underoverskriften: »Fra Birmingham til Beijing anfører den tidligere Trump-strateg sin egen bevægelse og advarer nu om den påtvungne teknologioverførsel af amerikansk innovation til Kina – og samarbejder med Henry Kissinger«.

Helga Zepp-LaRouche talte via video til lørdagens **LaRouche PAC Manhattan Project Borgermøde i New York City** den 30. sept. og identificerede her den fare, som denne Bannon-operation repræsenterer. Hun påpegede Obama/Hillary-netværkerne og deres neokonservative kammerater på den Republikanske side, der er

helliget til at stoppe Trumps bestræbelse på at arbejde tæt sammen med Rusland og Kina, og som nu får tilslutning fra »Bannon-faktoren, der forsøger at bearbejde Trump for at forsøge at sætte ham op mod Kina. Jeg mener, dette er strategisk, og vi må absolut gå imod dette, for kendskabet til, eller opfattelsen af, hvad det er, Kina rent faktisk gør i Vesten, er absolut fejlagtigt.«

Den kendsgerning, at Kina nu foretager enorme spring inden for snart sagt alle områder af videnskab, teknologi og industri, betvivles ikke længere af briterne og kredse på Wall Street. Men, snarere end at se på den fantastiske transformation af den kinesiske økonomi som en mulighed for samarbejde om at genindføre vækst i de vestlige økonomier og i verden generelt, så beskriver de det som en eksistentiel trussel mod deres unipolære magt og mod deres evne til at afstive deres bankerotte finanssystem gennem yderligere nedskæringspolitikker og udplyndring af realøkonomien her og i hele verden.

Intetsteds bliver dette mere tydeligt end i Puerto Rico. Den løgnagtige mainstreampresse kører grelle overskrifter om, at Trump ignorerer befolkningen i Puerto Rico, på trods af den igangværende massive militære og civile mobilisering for at genskabe den ødelagte ø og dens befolkning – en mobilisering, der af Puerto Ricos guvernør og af øens repræsentant i den amerikanske Kongres er blevet behørigt rost. Sandheden om Obama-administrationens og hans Wall Street-sponsorers overlagte ødelæggelse af denne plagede ø kan ikke længere undertrykkes. Det var Obama, der sidste år underskrev den lov, der gav et håndplukket panel magten til at overtage Puerto Ricos finanspolitik fra deres valgte regering og indføre dødbringende nedskæringspolitik mod deres hospitaler, el-nettet og mere endnu og efterlade dem praktisk talt hjælpeløse, stedt over for orkanen – og at sætte statsgældens fordringer (det meste af den illegitim) foran menneskers behov. Præsident Trumps henvisning til statsgældskrisen i

Puerto Rico, som eksisterede længe før orkanen, reflekterer hans voksende erkendelse i løbet af den seneste uge af, at den private sektor intet har gjort, og intet *vil* gøre, for at adressere hverken den aktuelle krise, eller de underliggende årsager.

LaRouches Fire Love til
at redde USA – og verden.

I sidste uge besluttede Trump, at den indledende oprydning i Puerto Rico ville blive dækket 100 % af USA's regering, og den næste dag annoncerede han så, at hans \$1 billion store infrastrukturplan ikke længere ville involvere den private sektor – den såkaldte PPP-model – men ville blive 100 % finansieret af den nationale regering og lokalregeringer. Dette stiller naturligvis det spørgsmål, hvor den nationale regering og lokalregeringerne skal få midlerne fra – et spørgsmål, der kun kan besvares gennem fremgangsmåden med LaRouches Fire Love, der genindfører et kreditsystem i Hamiltons tradition til erstatning af det nu bankerotte, britiske, monetære system, der i løbet af de seneste 50 år i stigende grad har overtaget både USA og de europæiske nationer.

Fr. Zepp-LaRouche adresserede i sine bemærkninger lørdag denne civilisationskrise ud fra det positive perspektiv, der har udgjort baggrunden for hendes og hendes mand Lyndon LaRouches politikker i det seneste halve århundrede, og som hun kaldte »den Nye Silkevejsånd«. *»Og denne Silkevejsånd er magtfuld!«*, sagde hun. *»Det er noget, som jeg mener, kan indsprøjtes i alle andre lande.«*

Hun henviste til den vanskelige tid, da LaRouche og flere af hans medarbejdere blev fængslet af Bush-familien – gennemtvunget af samme Robert Mueller og hans korrupte kohorter, der nu kører et kupforsøg mod præsident Trump – og

hovedforbrydelser: Kørte 'Få ram på LaRouche'- specialstyrkerne; Mørklægning af de saudiske 11. sept.-terrorister; Kører nu 'Få ram på Trump'- specialstyrkerne

Leder fra LaRouche PAC, USA, 26. sept., 2017 – Executive Intelligence Review News Service vil torsdag, i denne uges udgave af EIR, udgive et dossier med titlen, »Robert Mueller er en umoralsk morder: Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«. Dossieret demonstrerer, at det igangværende kupforsøg mod præsident Donald Trump køres af de samme personer, der satte Lyndon LaRouche i fængsel i 1980'erne, og som forhindrede afsløringen af saudierne og deres britiske controllers' rolle i terrorangrebet mod USA den 11. sept., 2001. Hensigten med alle disse tre kriminelle og forræderiske handlinger var at forhindre, at USA brød væk fra Det britiske Imperium, at USA vendte tilbage til det Amerikanske System for politisk økonomi og at USA gik sammen med Rusland og Kina – vore allierede i bekæmpelsen af fascisme under Anden Verdenskrig – for at besejre nutidens internationale terrorapparat, og med det formål at arbejde sammen om at opbygge verden gennem den Nye Silkevejsproces, som nu er ved at blive gennemført under Kinas lederskab.

EIR og dets stifter, Lyndon LaRouche, opfordrer alle verdens borgere til at cirkulere dette dossier bredt, som det nødvendige middel til at forhindre et yderligere styrt ned i kaos og krig.

Den amerikanske befolkning har demonstreret deres afsky for det mislykkede forsøg på at påstå, at Rusland stjal valget fra de godtroende amerikanere, og det ligeledes mislykkede forsøg på at portrættere Trump som både en russisk marionet og tilhænger af hvidt overherredømme. Det eneste, der er tilbage, er det britiske 'Stjerne-kammer' (*latin: Camera Stellata*), der køres af Robert Swan Mueller III, baseret på hans svigagtige udnævnelse til særlig anklager, og det svigagtige dokument, udfærdiget af den britiske MI6-agent Christopher Steele, om Trumps angivelige underdanighed over for russisk afpresning.

FBI forhindrer nu åbenlyst retfærdighedens gang ved at nægte at overgive til USA's Kongres de dokumenter, der har relation til deres samarbejde med agent Steele fra britisk efterretning.

I valget i Tyskland i søndags kollapsede de to partier, der har ledet Tyskland siden Anden Verdenskrig, og således efterladt Tyskland – den hidtil eneste stabile nation i Europa – i en tilstand af kaos, hvor landet ikke kan regeres. Helga Zepp-LaRouche, hvis kandidatur til kanslerposten blev udelukket af den europæiske presse (selv, da hun på fremtrædende vis blev interviewet i den kinesiske presse!), bemærkede, at dette var endnu en demonstration af, at nedskæringspolitikken og de økonomiske vanskeligheder, påtvunget dem af det bankerotte, angloamerikanske finanssystem, havde vendt borgerne i Europa og USA imod alle former for det mislykkede lederskab efter krigen. Dette bevistes af Brexit, af valget af Trump, af oprør mod EU i det sydlige Europa og nu, af sammenbruddet i Tyskland.

Alternativet står klart for os alle, som det fremlægges gennem LaRouches Nødplan for at genindføre det Amerikanske System i Vesten, og gennem USA's fulde engagement i den Nye Silkevejsproces for global win-win-udvikling. Det er netop, fordi præsident Trump har indikeret en hensigt om at gøre begge dele, at briterne og deres hit-men på Wall Street og oversidderne i Obamas efterretningssamfund febrilsk forsøger

at afsætte ham.

Schiller Instituttet, stiftet og præsideret af Helga Zepp-LaRouche, vil optrappe sin kampagne i USA i de kommende dage. En ugentlig tale af fr. LaRouche på engelsk vil udgøre spydspidsen for et fremstød, der skal rekruttere og uddanne den vrede, amerikanske befolkning, så den ikke alene gør modstand, men også trækker på de kreative tænkere, der gav os moderne civilisation – dvs., Platon, Konfucius, Nikolaus von Kues, Leibniz, Kepler, Bach, Beethoven, Schiller, Vernadskij, Benjamin Franklin, Alexander Hamilton – for at gennemføre det nødvendige program for menneskehedens fremtid, og baseret på menneskets værdighed. LaRouche Political Action Committee (LaRouche PAC) vil ligeledes lancere en række undervisningsklasser, åbne for hele verden, om Lyndon LaRouches økonomiske og videnskabelige metode, som den nødvendige ammunition for de forestående kampe. Helga Zepp-LaRouches råd: »Kæmp som kriger-engle!«

Foto: FBI-direktør Robert Mueller modtager applaus under præsident Barack Obamas bemærkninger i Det Hvide Hus' Rosehave, 21. juni, 2013. Her annoncerede præsidenten James Comey som sin nominerede til at efterfølge Mueller. (Official White House Photo)

**Tidligere franske
premierminister de Villepin
annoncerer**

Marco Polo Selskab for promovering af Bælte & Vej

22. sept., 2017 – I en vigtig kronik i den engelsksprogede People's Daily's onlineudgave den 21. sept. annoncerer den tidligere franske premierminister Dominique de Villepin stiftelsen af det Internationale Marco Polo Selskab, hvis initiatorer er tidligere premierministre og udenrigsministre, der har forpligtet sig til at mobilisere den offentlige mening til støtte for Bælte & Vej.

»Den nuværende diplomatiske situation i verden og uforudsigeligheden hos nogle af stormagterne, kræver en ny, multilateral dynamik«, skriver Villepin. Alt imens han udtrykker bekymring over Trump-administrationens holdning til frihandel og miljøbeskyttelse, siger han, »Det er blevet afgørende at skabe nye poler for stabilitet og fremgang, der er indbyrdes forbundet i en omfattende plan for samarbejde«.

»I denne sammenhæng tilbyder Kina en ny mulighed for at opnå denne fælles ambition gennem Bælte & Vej Initiativet. Dette lovende projekt tilstræber ikke alene at støtte infrastrukturudvikling fra Asien til Europa og Afrika, men tilsigter også en genoplivning af ånden af multilaterale partnerskaber for at tjene den kulturelle dialog og stabilitet som afgørende fælles goder« skriver han. Han gennemgår dernæst en kort beskrivelse af projektets historie, siden præsident Xi Jinpings annoncering i 2013. Han beskriver, hvordan det vil være med til at genoplive de eurasiske landes industri, øge konnektiviteten, forny en kultur for multilateralt samarbejde og sikre de nødvendige betingelser for økonomisk genrejsning og udvikling.

I løbet af de seneste par år har frugtbare udvekslinger med globale beslutningstagere forstærket det indtryk hos mig, at Bælte & Vej bør bredt og yderligere promoveres. Vi har brug

for en platform til diskussion af ideer; skabe synergi og rejse international bevidsthed om initiativet. Vi har brug for at have fælles principper for en fælles skæbne og for sikring af respekt for mennesker, respekt for suverænitet og respekt for historien. Vi har brug for eksemplets dynamik, baseret på showcase-projekter, der involverer det størst mulige antal aktører; såsom stater, selskaber, borgersamfund, tænketanke og universiteter.

Det er grunden til, at vi, sammen med en gruppe af kvalificerede personer fra Europa og Asien, har skabet det Internationale Marco Polo Selskab, som er hyldest til de mest berømte brobyggere fra middelalderen. Det Internationale Marco Polo Selskab er en kreds, der er sammensat af tidligere premierministre og udenrigsministre, der er ivrige efter at mobilisere den offentlige mening i deres hjemlande og gøre fremstød for innovative forslag. For, vi har en fælles overbevisning: enhver indsats for at gøre Bælte & Vej Initiativet til en succesfuld virkelighed og bidrage til det, præsident Xi beskrev som 'århundredets projekt', bør hilses velkommen.

<http://en.people.cn/n3/2017/0921/c90000-9272161.html>

Foto: Tidligere franske premierminister Dominique de Villepin.

Helga Zepp-LaRouche: Katastrofe i Tyskland – Ikke

Længere

»Europas Sidste bastion for stabilitet«

25. sept. 2017 – Søndagens nationale valg i Tyskland har, som forventet, efterladt nationen i en tilstand af kaos. Begge de traditionelle, førende partier blev knust, mens det tredjestørste parti nu er det nyligt skabte Alternativ for Tyskland (AfD), et højrefløjsparti, der ikke har noget program, og som kom frem gennem at skabe anti-flygtningefrygt. Kansler Merkels CDU-CSU-koalition fik kun 33 % af stemmerne – partiets dårligste resultat siden 1949 – mens SPD, der har været i koalition med Merkel siden 2013-valget, fik kun 20,5 % – deres dårligste resultat siden Bismarck!

Merkel må forsøge at danne en koalitionsregering. SPD havde tidligere fremført, at det ikke vil fortsætte i den nuværende koalition og vil sandsynligvis fastholde denne holdning. De partnere, Merkel sandsynligvis vil gå til, er det Frie Demokratiske Parti (FDP) og de Grønne – to partier med meget forskellige politikker i forhold til Merkel og til hinanden. Selv Merkel indrømmer, at hun sandsynligvis ikke vil danne en regering før ved årets slutning. En nyt, hurtigt valg er en mulighed, men vil sandsynligvis ikke give et andet resultat.

Alt imens AfD ikke er et fascistisk parti, så omfatter det elementer fra den ekstreme højrefløj og racister. Partiet får nu 94 pladser i Forbundsdagen, der har 709 pladser.

Helga Zepp-LaRouche, der opstillede som kanslerkandidat for partiet BüSo, beskrev resultatet som katastrofalt, i betragtning af, at Tyskland var den sidste, relativt stabile regering i Europa. Hun udstedte følgende erklæring i dag, hvor hun identificerer årsagerne til krisen og de nødvendige løsninger, som BüSo vil forfølge med fornyet ihærdighed:

Efter valget i Tyskland:

Helga Zepp-LaRouche: Tyske vælgere afviser den neoliberale politik

Helga Zepp-LaRouche, kanslerkandidat for Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo), udgav en kort erklæring den 25. sept. om resultaterne af Forbundsdaysvalget den foregående dag. Her følger en oversættelse:

Det politiske jordskred, der gjorde partiet Alternativ for Tyskland (AfD) til det tredjestørste parti i Tyskland, vinder af delstaten Sachsen og den næststørste styrke i de andre stater i den østlige del af landet, er endnu et udtryk for afvisningen af den neoliberale politik, der førte til Brexit og Hillary Clintons nederlag. Kansler Angela Merkels kommentar om, at CDU/CSU stadig er den stærkeste gruppe i Forbundsdagen, som ingen kunne regere imod, selv om henvend en million vælgere havde vendt det ryggen, viser, at fr. Merkel er lige så uvillig som Hillary Clinton til at indrømme grundene til sit dårlige resultat.

Partierne i den Store Koalition [CDU-SPD] blev straffet for deres neoliberale politik, for Hartz 4 [arbejdsmarkedsreform], for politikken om et budget, der balancerer, og som har drevet en voksende procentdel af befolkningen ud i usikkerhed på trods af rigelige skatteindtægter. Det, der er sket, er præcis det, jeg allerede havde advaret om i Brexit, i Trumps valgsejr og i folkeafstemningen om ændring af den italienske forfatning: denne bølge vil fortsætte, indtil den neoliberale politiks uretfærdigheder er blevet fjernet.

Valgkampens absurditet blev klar i den såkaldte »elefantrunde« [et talkshow med »sværvægter«-kandidaterne]. Efter medierne og de etablerede partiers kandidater havde præsenteret en valgkampagne, der var tom for nogen af de store spørgsmål, forvandlede dette talkshow efter valget til et slagsmål, hvor

deltagerne endelig gav deres frustrationer frit løb. Anne Will gjorde det til et princip at udfordre Alexander Gauland [fra AfD] til at indrømme, at AfD kun er imod ting, men ikke har nogen løsninger. Det er selvfølgelig sandt, men der findes heller ingen løsninger i de to store partier eller i de tre andre partier, der nu er kommet i Forbundsdagen.

Elefanten i porcelænsbutikken i denne »elefantrunde« er det nye, overhængende finanssammenbrud, der truer med langt at overgå krakket i 2007/2008. BüSo har til hensigt at øge sine bestræbelser på at implementere, på globalt plan, et Glass/Steagall-bankopdelingssystem som den eneste måde, hvorpå et ukontrolleret kaos kan forhindres, sammen med venligtsindede kræfter i forskellige europæiske nationer og USA.

BüSo vil også optrappe sin kampagne for at få Tyskland og de andre europæiske lande til at tage imod Kinas tilbud om at samarbejde om byggeriet af den Nye Silkevej. Det er den eneste måde, hvorpå man kan udvikle Øst- og Centraleuropas og Balkanlandenes økonomier og industrialisere Mellemøsten og Afrika. At bygge den Nye Silkevej tilbyder den eneste farbare vej til at overvinde årsagerne til bølgen af flygtninge på en human måde. Dette kæmpede BüSo for under valgkampen, og vil fremover kæmpe endnu mere. Og vores politik bliver den fremherskende, på trods af censuren, fordi den er i Tysklands, og hele menneskehedens, interesse.

(originale erklæring på tysk <http://www.bueso.de/node/9315>).

Foto: Presseerklæringer og besvarelse af mediernes spørgsmål efter møde med kansler Angela Merkel, 2. maj, 2017, Sotji, Rusland.

Zepp-LaRouche: Går vi ned sammen med det transatlantiske finanssystem, eller går vi frem sammen med den Nye Silkevej? Dét er spørgsmålet

Leder fra LaRouche PAC, 19. sept., 2017 – Det følgende er et let redigeret udskrift af Helga Zepp-LaRouches bemærkninger under en diskussion med europæiske kolleger den 19. sept.:

Verden er i meget hastig forandring, og jeg ville sige, at hovedkampen bliver: Vil det finansielle sammenbrud bringe det transatlantiske system ned først, og skabe kaos og uorden, eller vil vi være i stand til at skabe orden i det – med USA og Europas nationer, der går sammen med den Nye Silkevej i et fuldstændig nyt, økonomisk system? Det lyder måske vanskeligt for mange mennesker, men det er faktisk absolut inden for rækkevidde.

Først og fremmest, så er finanskrisen verserende og uafklaret. Der var advarslerne fra BIS, den Internationale Betalingsbank, fra Adam Smith Institute, fra Giulio Tremonti, *Die Welt*, *Der Spiegel* osv. De advarer alle om, at den kommende finanskriser er en »ulykke, der blot venter på at ske«. Det tiltager virkelig i styrke; det står bare ikke klart, *hvornår*: Bliver det ved udgangen af det indeværende kvartal, dvs. ved slutningen af finansåret? Vil det blive udløst af en anden faktor?

Men hovedsagen er, at finanselitens manglende vilje, eller

uvillighed, deres totale uvillighed til at gøre noget ved årsagerne til 2008-krisen, nu hævner sig. Det står langt værre til med alle parametre end i 2008. Hvis de sætter rentesatserne op blot en lille smule, vil »zombie-bankerne«, »zombie-firmaerne« brase sammen med et brag. Og dette er virkeligheden.

De nuværende politikere, der tilslører dette, er enormt ansvarlige, kriminelt ansvarlige, fordi de udsætter den almindelige befolkning for enorme trængsler, hvis dette skulle ske. Det sker allerede i form af, at de rige bliver rigere, og de fattige bliver fattigere. Og især i Tyskland, hvor vi i øjeblikket har denne såkaldte »valgkampagne«, er mediernes medskyldighed med at holde alle relevante spørgsmål ude af debatten, det er – Goebbels ville skamme sig over at være en sådan amatør og 'nobody', i sammenligning med, hvad disse massemedier gør i øjeblikket mht. at holde virkeligheden ude af dette: Både mht. faren for det nuværende system, men selvfølgelig også mht. potentialet i det nye system, den Nye Silkevej. Og hvis folk ikke har noget kendskab til det, har de så noget andet valg end at være pessimistiske?

Og det er i sig selv en forbrydelse. Hvis man berøver mennesker de muligheder, der er til rådighed, tvinger man dem til at være kulturelt pessimistiske, og så får man selvfølgelig fænomener som AfD (det højreorienterede parti, »Alternativ for Tyskland«); man får journalister som Jacob Augstein, der sagde, Merkel er AfD's moder, men dernæst konkluderer, at man da ikke kan gøre noget, så lad være med at stemme, for det giver ingen mening.

Disse mennesker er virkelig meget onde.

På den anden side har vi den Nye Silkevejsdynamik, som ikke kan standses, med mindre vi får Tredje Verdenskrig; men det skrider fremad. Jeg mener, at ét af de mest håbefulde tegn er det, den tidligere franske premierminister Jean-Pierre Raffarin sagde på den særlige konference mellem Boao Forum for

Asien og nogle franske institutioner i Frankrig. Han sagde, at europæerne ikke bør spille mere tid og se at komme om bord på den Nye Silkevej. De europæiske økonomier har presserende brug for økonomisk genrejsning, og derfor bør de omgående gå i samarbejde med den Nye Silkevej.

Dette er altså hoveddynamikken. Alt andet er en tilsløring og en afledning. Og hovedspørgsmålet for de europæiske nationer og for USA er: Går vi ned sammen med det transatlantiske finansielle ågersystem, der fører til Tredje Verdenskrig? Eller gå vi sammen med det nye system, som repræsenterer det Nye Paradigme for civilisationen?

Dette er altså den sammenhæng, i hvilken alt andet sker, inklusive sådanne virkelig dramatiske begivenheder som FN's Generalforsamling, der finder sted netop nu.

Foto: Deltagere i BRIKS-topmødet, Xiamen, Kina. 4. September, 2017. (en.kremlin.ru)

Foreign Policy angriber Lyndon LaRouche over den Nye Silkevej

18. sept., 2017 – Blot få dage efter, at et fremtrædende interview med spidskandidat til forbundsvalg i Tyskland, Helga Zepp-LaRouche, hastigt »forsvandt« fra den tyske publikation *Junge Welt*, har det neokonservative magasin *Foreign Policy*, med hjemsted i USA, luftet sin galde mod Lyndon LaRouche for den blotte eksistens af Helga LaRouches kampagne. *Foreign Policy's* titel – »Lyndon LaRouche kører et pro-Kina-parti i Tyskland« – gør det klart, at spørgsmålet

drejer sig om Kinas Bælte & Vej Initiativ, eller den »Nye Silkevej«, som Helga LaRouche prominent repræsenterer både i Kina og Europa.

Artiklen, der fremkommer umiddelbart før valget til forbundsdagen, viser ingen tegn på at have tjekket kendsgerningerne: Lyndon LaRouche er ikke millionær; Helga Zepp-LaRouche er ikke »russisk-tysker«; LaRouche publicerer ikke på websider kun på russisk og tysk; osv. »Tyskland må tilslutte sig den Nye Silkevej« er næppe en »bizar valgplakat« for nogen oplyst tysker. »Et eftersyn af global bankvirksomhed for at stoppe finanssystemets sammenbrud« er ikke en »vag idé«: det er en tilbagevenden til Glass/Steagall-loven.

Men dette er grundlæggende set et angreb fra geopolitikers side på det nye, internationale paradigme, der afviser britisk geopolitik til fordel for samarbejde i nationernes gensidige interesse. Den succesfulde fremvækst af dette nye paradigme definerer Lyndon og Helga LaRouches arbejde gennem 40 år, og de repræsenterer det internationalt.

Foreign Policy's 'Rusland som lokkemad' à la McCarthy-perioden er tydelig og anklager LaRouche-parret for at »fremme Ruslands og Kinas interesser i Vesten«. Endnu tydeligere er frygten for LaRouche-parrets lederskab mht. selve den Nye Silkevejspolitik. »Spørgsmålet er, om LaRouche-bevægelsens virkelige publikum ikke er i Tyskland, men snarere i Kina, hvor der er voksende beviser for, at bevægelsen har indflydelsesrige tilhængere.« Surmulende bemærker *Foreign Policy*, hvor tit Helga Zepp-LaRouche nævnes som ekspert i den kinesiske presse; og den udstrakte profil af Helga LaRouche i *China Daily* i august fordømmes som en »forherligende smiger«.

Forfatteren af dette angreb, Bethany Allen-Ebrahemia, kommer fra East-West Institute i Hawaii, og den afskyelige foragt, hun føler for kinesisk intelligentsia og lederskab, er karakteristisk for neokonservative geopolitikere. De siger noget andet end virkeligheden, som er den reelle frygt for den

Nye Silkevejspolitik og for LaRouche-parret som dens ledere.

Foreign Policy bliver én iagttager med hjemsted i USA, der nervøst tæller BüSo-listens stemmer ved forbundsdagsvalget.

Det er Bælte & Vej eller nedsmeltning

Leder fra LaRouche PAC, 17. sept., 2017 – Den virkelighed, der konfronterer det transatlantiske finanssystem, har en vis evne til at hævde sig.

På den ene side er der taktsomme statsmænd, såsom tidligere franske premierminister Jean-Pierre Raffarin, Macron-regeringens udsending til dette års Bælte & Vej Forum i Beijing, der den 16. sept. til *Xinhua* sagde, at »Europa bør tilslutte sig det af Kina foreslåede Bælte & Vej Initiativ så snart som muligt«, med *Xinhua*s parafrase. »Lad os gribe muligheden og skabe flere profitter. Jeg mener, vi vil opnå win-win-resultater gennem samarbejde med vore asiatiske partnere«, sagde Raffarin. »Frankrig, såvel som andre europæiske lande, har brug for hastig vækst. Vi bør blive involveret i stedet for blot at diskutere det, for så spilder vi en masse tid. Initiativet er meget vigtigt for Europa ... Kina tilbyder en hjælpende hånd.«

På samme måde er Panamas regering, der netop har etableret diplomatiske relationer med Folkerepublikken Kina efter i årtier at have haft relationer med Taiwan, nu i færd med fuldt og helt at komme med om bord i Bælte & Vej Initiativet. Under den kinesiske udenrigsminister Wang Yis besøg til landet, understregede præsident Juan Carlos Varela Panamas betydning som logistisk havne- og lufthavnsplatform og opfordrede Kina

til at benytte Panama som dets område for iscenesættelse af Bælte & Vej Initiativet for hele Latinamerika. Medlem af Panama Canal Authority Economics Unit, Eddie Tapiero, understregede en yderligere, afgørende pointe: Bælte og Vej »er en ny forretningsmodel for globalisering i verden, og Panama bør ikke være en udenforstående. USA må, som alle latinamerikanske landes hovedpartner, blive en del af initiativet. Med alle spillerne, der arbejder hen mod samme mål, vil landene på længere sigt opnå en balance i deres styrke og stabilitet.«

Selv Rajoy-regeringen i Spanien synes at have regnet ud, hvad vej, vinden blæser. Efter at have deltaget i Bælte & Vej Forum i Beijing, var Rajoys regering vært for et meget succesfuldt besøg i Spanien af Kinas statsrådgiver Yang Jiechi, hvor Spaniens yderligere integration i Bælte & Vej blev diskuteret.

På den anden side er der Wall Streets ekstremt opportunistiske intrigemagere, såsom Jim Rogers, uddannet på Balliol College (Oxford University) og sammen med George Soros medstifter af Quantum Fund, og som nu er gået egne veje som »investor og finanskommentator«, og hvis synspunkter, indrømmer han, bedst beskrives som den Østrigske Skoles monetarisme. I et interview, der blev udgivet af RT den 16. sept., sagde Rogers, at, hvis USA lancerer en fuldt optrappet handelskrig mod Kina, ville dette omgående give bagslag og sandsynligvis føre til, at Kina og Rusland trådte til og omgående erstattede det nuværende internationale finanssystem. »Hvis de indfører store sanktioner mod Kina, bringer det hele verdensøkonomien til fald. Og det vil sluttelig gøre mere ondt på USA end på Kina, fordi det bare vil tvinge Kina og Rusland og de andre lande tættere sammen. Rusland og Kina og andre lande forsøger allerede at etablere et nyt finanssystem. Hvis Amerika indfører sanktioner imod dem, ville de blive nødt til at gøre det meget hurtigere.«

Det, som disse udviklinger reflekterer, understregede Lyndon LaRouche i dag, er, at det, der er i færd med at blive skabt,

er udviklingen af et nyt system, der vil fungere. LaRouche var den oprindelige skaber af dette nye system, der skulle erstatte det bankerotte Britiske Imperium, og mange af de personligheder, der i årenes løb var involveret sammen med LaRouche i promoveringen af denne politik, i alle dele af planeten, kommer nu tilbage for at spille større roller. Dette ses fra Thailand, til Europa, til Panama. Det er LaRouches indflydelse, hans ideer, der er drivkraften bag denne dynamik.

Noget er ved at ske, forklarede LaRouche. Hele feltet er ved at åbne op; der kommer atter frisk vand. Forskellige folk og politiske kræfter vil komme med om bord og vil få jobbet gjort. Det er disse mennesker, vi må organisere med dette formål for øje, sagde han.

Foto: Der poseres for fotografen før receptionen med Kinas præsident Xi Jinping som vært for BRIKS-ledere og statsoverhoveder for inviterede stater. September, 2017. (en.kremlin.ru)

Valg i Tyskland: Tysklands fremtid er den Nye Silkevej. Uddrag af BüSo's valgprogram

Kære Vælger,

Mener du, at ideer er vigtige? Så er BüSo det rigtige parti for dig! For BüSo adskiller sig frem for alt fra andre partier derved, at vi forandrer verdenshistorien ved hjælp af ideer og ikke, gennem 'de små skridts politik', pragmatisk forsøger at

opretholde en verdensorden, der muliggør en udvidelse af privilegier for en lille elite og til gengæld berøver flertallet af menneskeheden et fremtidsperspektiv. Det program, som vi i 1991 foreslog som respons på Sovjetunionens opløsning, nemlig den økonomiske integration af Eurasien gennem den Eurasiske Landbro – en Ny Silkevej – som kernen i en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, er nu i færd med at blive virkeliggjort af Kina og yderligere 110 nationer, altså flertallet af menneskeheden. Det, vi dengang udviklede som et udkast til en fredsorden for det 21. århundrede, og som vi i de 26. år, der er gået siden da, har præsenteret på hundreder af konferencer og seminarer i hele verden, er nu, i de seneste fire år, siden den kinesiske præsident Xi Jinping i september 2013 satte den Nye Silkevej på dagsordenen, med en fantastisk dynamik vokset til at blive en helt ny model for verdensøkonomien.

Download (PDF, Unknown)

**Helga Zepp LaRouche opfordrer tyskerne:
Smid ikke jeres stemme ud på partier, der ikke har menneskehedens interesse på sinde**

✘ 16. sept., 2017 – Selv om der finder tektoniske forandringer sted i verden i dag, ville man aldrig gætte

det ud fra de temaer, som de store partier i Tyskland rejser i opløbet til forbundsdagsvalget den 24. sept. En slående undtagelse til denne fornægtelse af virkeligheden er Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritets (BüSo) kampagne, med Helga Zepp-LaRouche som formand, under sloganet, »Tyskland må tilslutte sig den Nye Silkevej«. Valget finder sted søndag, den 24. sept.

I en appel til vælgerne, udstedt den 15. sept., identificerer Zepp-LaRouche klart mulighederne. De kan »smide deres stemmer ud« ved at vælge et parti, der har støttet den nuværende verdensorden med sine interventionskrige – og den flygtningekrise, disse krige har skabt – og det voksende svælg mellem rig og fattig, skriver hun, og som ikke er lykkedes med at rette op på de fejltagelser, der førte til finanskrisen i 2008, og som har ført til et endnu mere dramatisk finanssammenbrud i dag.

Men, advarer Zepp-LaRouche, de vil også spille deres stemmer, hvis de vælger et parti, der kritiserer de etablerede partier, men ikke tilbyder en løsning.

Alternativt »kan De vælge et parti, der ikke alene har en vision for en bedre fremtid for menneskeheden, men også har organiseret kræfter i hele verden og etableret relationer, der kan få denne vision til at blive til virkelighed – Borgerretsbevægelsen Solidaritet (BüSo)«.

I sin appel henviser Zepp-LaRouche til BüSos årtier lange kamp for en retfærdig, økonomisk verdensorden, som senere blev sat på verdensdagsordenen af Kinas Nye Silkevej, eller Bælte & Vej Initiativet.

»BüSo er forpligtet over for at bringe Tyskland fuldt og helt ind i et samarbejde med dette initiativ, og til, sammen med Kina, Rusland og andre lande, at udvikle økonomisk de lande, der er blevet ødelagt af de nytteløse krige i Mellempøsten og Afrika.«

Samarbejdet i den Nye Silkevej ville ikke alene være med til at løse flygtningekrisen, fortsætter Helga Zepp-LaRouche, men er også i den tyske Mittelstands interesse, eftersom det ville skabe mange produktive jobs og mindske arbejdsløshed, især for unge mennesker.

Desuden er *»en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden den eneste måde at sikre varig verdensfred«* i en tidsalder med atomar krigsførelse.

Helga talte polemisk til vælgerne og sagde, at, hvis de hidtil kun har hørt misinformation eller bagvaskelse om BüSo, skyldes det, at det transatlantiske establishment er *»stiv af skræk over, at perspektivet om den Nye Silkevej er meget mere attraktivt end status quo«*.

Måden, hvorpå mainstreammedierne har behandlet BüSo i denne kampagne – og derudover enhver, der udfordrer EU-bureaukratiet eller Wall Streets og City of Londons interesser – rejser mange tvivl, bemærker Zepp-LaRouche, om, hvor meget pressefrihed, demokrati og menneskerettigheder, der egentlig *»er tilladt i vores land«*.

Efter en gennemgang af hovedpunkterne i BüSos program, konkluderer Helga Zepp-LaRouche:

»Jeres stemme tæller. Smid den ikke ud, men investér den i fremtiden. Stem på BüSo.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche taler til en vælgermødeforsamling. I baggrunden BüSos valgplakat, med det eurasiske udsnit af Verdenslandbroen og maglevtog, og BüSos valgslogan, »Tysklands fremtid er den Nye Silkevej«.

Hvad er det, der er så skræmmende ved en idé?

Leder fra LaRouche PAC, 13. sept., 2017 – »Vi ønsker et nyt paradigme i politik – bort fra geopolitik og frem til menneskehedens fælles mål«, erklærede Helga Zepp-LaRouche i et interview, der blev udgivet i den tyske avis, Junge Welt, den 13. sept., som vi rapporterede i går. »Vi mener, at en fortsættelse af geopolitik i sig bærer faren for en konfrontation med Rusland og Kina. Det er én af grundene til, at vi støtter Xi Jinpings initiativ for at skabe en Nye Silkevej på basis af win-win-samarbejde blandt alle verdens nationer.«

Zepp-LaRouche tilføjede, at »visionen om den Nye Silkevej var vores idé«, og dens fulde gennemførelse vil gøre en ende på »konsekvenserne af kolonialisme og IMF's betingelsespolitik i forbindelse med udstedelse af kredit, som fulgte efter kolonialismen. Udelukkende kun udvikling af infrastruktur skaber forudsætningerne for reel udvikling af hele det afrikanske kontinent«, og verden.

Men, få timer efter Zepp-LaRouches interview, trak Junge Welt artiklen tilbage – og fjernede alle spor af den fra deres website!

Hvad er det, der er så skræmmende ved en idé, kunne man spørge, at det forårsager en så ynkelig, klodset demonstration af censur?

Begynd med den kendsgerning, at hele det transatlantiske finanssystem hænger i den tyndeste tråd og kunne styrte ud i kaos, hvad øjeblik, det skal være. Ja, selv Storbritanniens ekstremt liberale Adam Smith Institute måtte, i en rapport, der blev udgivet i dag, indrømme, at det globale finanssystem er »en ulykke, der bare venter på at ske«, og at de såkaldte

»stresstests« af bankerne er et svindelnummer, der tilslører den kendsgerning, at bankerne i dag er langt mere gearet, end de var for et årti siden, umiddelbart før nedsmeltningen i 2007-08.

Det britiske Imperium ønsker afgjort ikke ideen om den Nye Silkevej på bordet som et alternativ, med dets eget finanssystem, der er ved at gå ned med et brag.

Hvis man er London, må man afgjort være bekymret over, hvad præsident Trump kunne finde på at gøre under sin forestående rejse til Asien i november, hvor han efter planen skal mødes med Kinas præsident Xi Jinping og vil komme i personlig kontakt med andre verdensledere – inklusive Ruslands Vladimir Putin – ved USA-ASEAN og APEC-topmøderne. Alle Londons bestræbelser på at »rulle Trump i tjære og fjer« er hidtil mislykkedes: som Politico bemærkede i en artikel med overskriften, »Teflon Donald Trump«, »Demokrater har angrebet præsidenten forfra og bagfra, men opinionsundersøgelser og fokusgrupper viser, at intet af det virker.« Det ser ud, som om almindelige amerikanere ikke er så dumme, som briterne kunne tænke sig, og stadig ønsker faglært beskæftigelse, seriøs investering i infrastruktur og samarbejde med andre nationer for at opnå disse resultater – politikker, som Trump lovede vælgerne, men endnu mangler at handle på.

Som Helga Zepp-LaRouche understregede under diskussioner i dag med kolleger, så er det, som briterne, Wall Street og den Europæiske Union tilbyder folk på begge sider Atlanten, blot at holde sig til finanssystemets eksisterende regler og standarder, men det »er alt sammen bygget på sand«. Det handler ikke om andet end at holde den spekulative boble gående, intakt, og sikre, at der ikke er noget samarbejde med Kinas Bælte & Vej Initiativ. Men for hver dag, der går, bliver denne Nye Silkevej og dens win-win-fremgangsmåde over for globale relationer, og udsigten til reel investering i store infrastrukturprojekter, mere og mere attraktiv.

Og dét er en idé, som briterne frygter – og med god grund. Som Lyndon LaRouche sagde i en berømt tale i São Paulo, Brasilien, i 2002: »Hvorfor kan vi ikke ændre reglerne? Er vi da ikke mennesker? ... Er mand og kvinde ikke ligeligt skabt i Universets Skabers billede, og begavet med disse evner? Har vi ikke, frem for alt andet på denne planet, myndighed til at ændre reglerne? Vi har evnen. Det er det, suverænitet vil sige. Suverænitet vil sige evnen til at skabe de regler, ved hvilke vi kan overleve.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche optrådte på et engelsksproget, kinesisk Tv-show, under sit besøg til Kina i foråret 2017, hvor hun deltog i »Bælte & Vej Forum«.

BüSo-valgkampagne i Tyskland: Helga Zepp-LaRouche interviewes af 'Junge Welt': »Den Nye Silkevej var vores idé«

12. sept., 2017 – Med denne provokerende titel midt i den aktuelle debat om Kinas Nye Silkevej i den tyske valgkampagne, udgiver avisen Junge Welt i sin udgave af 13. sept. et interview med BüSo-lederen Helga Zepp-LaRouche (der opstiller til kanslerposten i Berlin-kredsen).

»Bürgerrechtsbewegung Solidarität definerer sin rolle anderledes end andre små partier«, lyder avisens headline-kicker.

På spørgsmålet om, hvad BüSo står for, svarer Zepp-LaRouche:

»Vi ønsker et nyt paradigme i politik – væk fra geopolitik, og frem til menneskehedens fælles mål. Vi mener, at en fortsættelse af geopolitik i sig bærer faren for en konfrontation med Rusland og Kina. Det er én af grundene til, at vi støtter præsident Xi Jinpings initiativ for skabelse af en Ny Silkevej på basis af win-win-samarbejde blandt alle verdens nationer.«

»Men 'atlanticister' ville opponere, at dette lyder som en Eurasisk Union!«, indskyder interviewer, idet han her citerer denne, den mest kontroversielle »russiske« idé.

»Det går langt ud over dette«, svarer hun. »Denne nye model for økonomisk samarbejde er blevet vedtaget i Latinamerika, og frem for alt, i Afrika. Det sprænger selvsagt grænserne for en Eurasisk Union. I denne udvikling af Afrika ser vi en enestående chance for at løse flygtningekrisen på et humant grundlag: Vi besejrer langt om længe konsekvenserne af kolonialisme og IMF's betingelsespolitik, der er vedhæftet tildeling af kredit, og som fulgte efter kolonialismen. Udelukkende kun udvikling af infrastruktur vil skabe forudsætningerne for en reel udvikling af hele kontinentet.«

Efter flere spørgsmål med relation til den tyske debat i valgkampen – flygtningekrisen, spørgsmål om skatter og beskæftigelsessituationen, samt uddannelse – stiller Junge Welt spørgsmålet, »Hvor realistisk mener du, det er, at dine ideer vil blive vedtaget?«

»Visionen om den Nye Silkevej var vores idé, en plan for en fredelig verden i det 21. århundrede. Vi har arbejdet på det i 26 år, og den kinesiske regering anerkender fuldt ud vores andel i dette perspektiv. Vi fremstilles på en meget mere fair måde i pressen dér, end i mainstreampressen her. Vi er således et parti, der opererer på et fuldstændig andet plan end andre såkaldte 'små partier'. Og jeg håber, at dette også vil give

sig udslag i stemmer.«

»Er du opdraget som socialist?«, forsøger interviewereren.

»Jeg er opdraget som humanist, som en verdensborger«, konkluderer Helga Zepp-LaRouche.

(Redaktionens bemærkning: Jeg har ikke kunnet se ovenstående artikel udgivet i Junge Welts online-udgave af 13. sept. Søg de følgende dage: <https://www.jungewelt.de/aktuell/>)

15/9:

Ovenstående interview, vi har rapporteret om, blev alligevel ikke fjernet fra 'Junge Welts' trykte udgave, se pdf. Den er dog fortsat ikke opslået på deres online-udgave. (Red.)

Download (PDF, Unknown)

Foto: Helga Zepp-LaRouche i [BüSo's valgspot](#). Se den her (dansk tekst).